

[A. C. D. Petersen.]

ninger, det konservative Mindretal har gjort i Betænkningen, staar vi inde for; de skal nok vise sig at have Rod i Virkeligheden. Jeg skal slutte med at sige, at jeg haaber, den højtærede Landbrugsminister vil forstaa, at man dog ikke kan være saa letsindig, at man bliver ved at anvende Samfundets Midler i en saadan Sags Tjeneste, hvis man ikke gennem de Erfaringer, man nu har indhøstet, eller som Landbrugsministeriet burde have indhøstet, har en i hvert Fald til Vished grænsende Sandsynlighed for, at man har hjulpet et væsentligt Antal af de Debitorer, der har faaet Akkordlaan. Det er det, vi drager i Tvivl, og det er det, vi beder om at faa undersøgt.

Det stillede Ændringsforslag ser vi fra konservativ Side med Sympati paa, for det berigtiger og simplificerer kun nogle Bestemmelser, der maa være naturlige, hvis denne Lovgivning skal fortsættes; men selve Lovgivningen ser vi fremdeles paa med den dybeste Skepsis, fordi de Erfaringer, der er indhøstet, viser, at jeg havde Ret i de Bemærkninger, jeg fremførte, da vi i dette høje Ting paabegyndte Behandlingen af Akkordlaans-Loven — jeg tror, det var i 1928.

Hvis Ministeren ikke kan give os Beviser for, at denne Lovgivning har haft nogen Betydning i Retning af at forbedre Stillingen for dem, den skulde hjælpe, ud over det, at de endnu i Dag sidder ved deres Ejendom — for det er naturligvis rigtigt, at det har den hjulpet nogle til —, hvis Tilfældet er, at de blot har holdt Stillingen, efter at de i Aarevis har overlevet en Akkordordning, hvis det viser sig, at mange endogsaa har forværret deres Stilling, hvad jeg tror, de har i de fleste Tilfælde, kan jeg ikke se det formaalstjenlige i, at man fortsætter med denne Lovgivning. Dette vil jeg gerne bede den højtærede Minister overtænke, inden han ønsker denne Lovgivning yderligere forlænget, hvad jeg kunde tænke mig, den højtærede Minister kunde finde Anledning til.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har givet Udtryk for det samme, som Partiet har sagt i Betænkningen: at man er meget utilfreds med den Akkordordning, vi har, og at man kunde ønske Ændringer. Men det ærede Medlem har ikke, hverken i Udvalget eller her i Salen, antydnet noget om, hvilke Ændringer det er, man ønsker. Det er ikke tilstrækkeligt at staa her og søge at tilfredsstille visse Stemninger i Kredse af Befolkningen, der berøres af Akkordloven, paa en Maade, de

ikke synes om, samtidig med at man siger, at man vil værne de Landmænd, som gennem denne Lovgivning i betydelig Grad bliver værnet. Det har aldrig været Formaålet med Akkordlovgivningen, at den ensidigt skulde gaa ud over de svagest stillede Kreditorer, Haandværkere og handlende, der har mindst Sikkerhed for deres Penge. Det har været Hensigten med Akkordlovgivningen at sætte ind fra det offentlige Side med Millionbeløb for netop at komme disse Kreditorer til Hjælp, samtidig med at man ønskede at skabe Mulighed for, at den dygtige Landmand kunde blive ved sin Bedrift. Man kan ikke, som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og hans Parti gør Forsøg paa, baade være Talsmand for de Kreditorer, hvis Penge er anbragt sidst, og hvis Sikkerhed er ringe, idet man kræver, at de skal have det mest mulige, og samtidig ivrigt erklære, at man vil beskytte de daarligt stillede Landmænd. Man kan vælge en af Delene, men man kan ikke gøre begge Dele.

Hvis man skal bruge det Grundlag, det ærede Medlem antyder, idet man ikke skal anlægge den Vurdering, som bliver anlagt efter den nugældende Akkordordning, naar Sagerne gøres op, men skal sige, at hvis der kan bringes mere ud af Ejendommen ved Salg, saa maa den gaa til Salg, det maa være Handelsværdien, der er det afgørende — saa betyder dette, at den Landmand, der passer sin Bedrift, den dygtige Landmand, skal sættes fra sin Ejendom, fordi Værdien efter den Opgørelse, det ærede Medlem ønsker, vil overstige Ejendomsskyldværdien, fordi hans Bedrift er i Orden, men den Landmand, der har passet sine Sager daarligt, hvis Ejendom ligger under middel, hvorfor dens Værdi er under Ejendomsskyldværdien, skal værnes gennem den Lovgivning, det ærede Medlem ønsker.

Vi har intet Ønske om, at en Akkordlovgivning skal anvendes i vid Udstrækning, men under de givne Vilkaar, hvor en hel Del Kreditorer har tabt deres Tilgodehavende, hvis en Opgørelse skal ske i Dag, og ikke har Udsigt til at faa noget som helst kontant betalt af de Penge, som de daarligt kan undvære, giver vi dem et Tilbud: om de vil have en kontant Betaling og give Afkald paa en Del af deres Tilgodehavende, om de vil lade Pengene staa i et vist Aaremaal for at give Debitor Mulighed for under opadgaende Konjunkturer at betale det, han skylder, til Fordel for begge de to Parter, det her drejer sig om.

Vi er ikke tjent med, at man fra visse Sider vil søge at tilfredsstille Stemninger